

Jørgen Lindø
Kertinge Bygade 23
5300 Kerteminde

Kystdirektoratet
J.nr. 19/01331-19
Ref. Lea Bank Stigsen
05-02-2020

Kopi sendt til Anne Sloth, oplandskonsulent, asl@centrovice.dk

Afgørelse – Afslag på ansøgning om dispensation til etablering af et minivådområde inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr. nr. 9d, Kertinge By, Kølstrup, i Kerteminde Kommune

Ansøgning

Den 10. maj 2019 modtog Kystdirektoratet en ansøgning om dispensation til etablering af et minivådområde inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr. nr. 9d, Kertinge By, Kølstrup, i Kerteminde Kommune.

Efter forespørgsel modtog Kystdirektoratet supplerende oplysninger til ansøgningen den 26. august 2019.

Afgørelse

Kystdirektoratet giver hermed afslag på ansøgning om dispensation i medfør af naturbeskyttelseslovens¹ § 65b, stk. 1, jf. § 15, til etablering af det ansøgte minivådområde.

Afgørelsen erstatter Kystdirektoratets tidligere afgørelse af 26. november 2019 (j.nr. 19/01331-7).

Afgørelsen kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet – se afsnittet ”Klagevejledning”.

Sagens historik

Den 26. november 2019 traf Kystdirektoratet afgørelse i sagen. Den 16. december 2019 valgte Kystdirektoratet dog at genoptage sagen, da en myndighed har pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl.

Baggrunden for Kystdirektoratets genoptagelse af sagen er, at direktoratet blev opmærksom på, at der ikke er sket en partshøring i fuld overensstemmelse med forvaltningslovens § 19, stk. 1. Dette skyldes, at Kystdirektoratet i den tidligere

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 af lov om naturbeskyttelse

afgørelse har benyttet oplysninger, som direktoratet har fået oplyst af SEGES, og som ansøger ikke blev partshørt om.

Den 16. december 2019 fremsendte Kystdirektoratet en partshøring til ansøger vedrørende de af direktoratet benyttede oplysninger fra SEGES i forbindelse med sagsbehandlingen.

Ansøger havde ingen bemærkninger til partshøringen vedrørende oplysningerne fra SEGES inden for den fastsatte frist.

Redegørelse for sagen

Formålet med etablering af minivådområder er at forbedre vandmiljøet ved at reducere kvælstofudledningen og til dels også udledningen af fosfor fra landbrugsarealer.

Landbrugsstyrelsen kan give tilsagn om tilskud til etablering af konstruerede minivådområder på arealer klassificeret som egnede og potentielt egnede. De egnede arealer fremgår af et minivådområdekort, der gælder for den enkelte ansøgningsperiode.

Den 5. marts 2019 har SEGES oplyst til Kystdirektoratet, at de har identificeret ca. 24.000 potentielle projekter, hvor 685 af placeringerne er beliggende inden for strandbeskyttelses- og klitfredslinjerne (ca. 3 %). Den 24. september 2019 har SEGES endvidere oplyst, at der med det opdaterede potentialekort til ansøgningsrunden i 2020 er øget potentiale både inden for og uden for strandbeskyttelseslinjen.

SEGES har desuden oplyst, at den relative effekt af projekter inden for strandbeskyttelseslinjen er større end gennemsnittet pga. den lave kvælstofretention for kystnære arealer.

Det ansøgte projekt

På den ovennævnte matrikel ønskes der etableret et åbent minivådområde delvist beliggende inden for strandbeskyttelseslinjen på den ovennævnte matrikel (se fig. 1-2). Minivådområdet ønskes konstrueret med lavvandede områder vekslende med bassiner med større dybde samt et sedimentationsbassin (se fig. 3).

Fig. 1. Ortofoto 2018. Den røde prik markerer placeringen af minivådområdet. Det orange skraverede område markerer det strandbeskyttede areal.

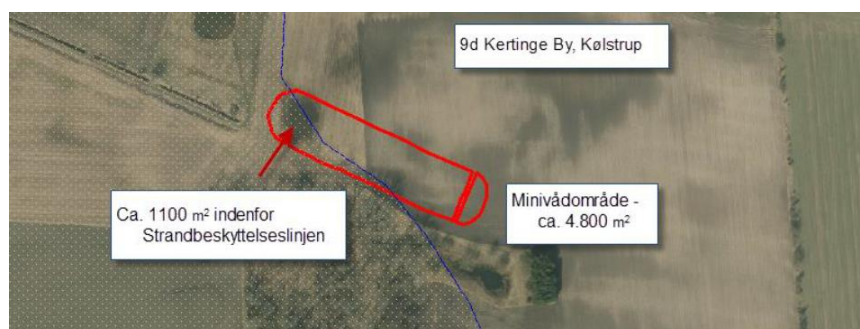

Fig. 2. Billede fra ansøgningen. Den blå streg markerer strandbeskyttelseslinjen. Den røde markering markerer placeringen af det ansøgte minivådområde.

Det fremgår af ansøgningen, at ca. 24 % af minivådområdet vil være beliggende inden for strandbeskyttelseslinjen, hvilket svarer til ca. 1100 m². Minivådområdet vil have et drænopland på ca. 43 ha.

Ifølge ansøger er den ansøgte placering den bedst egnede placering, eftersom det laveste punkt på matriklen er beliggende inden for strandbeskyttelseslinjen og der derved skal foretages færre terrænreguleringer i forhold til, hvis hele miniområdet placeres uden for strandbeskyttelseslinjen

Etableringen af minivådområdet på den ansøgte placering begrundes i ansøgningen endvidere med følgende:

"Minivådområdet ønskes placeret med en mindre del indenfor Strandbeskyttelseslinjen a.h.t. landskabet. Vi vurderer, at det vil være meget lettere at indpasse i landskabet, da der dels skal laves mindre terrænregulering,

og minivådområdet dels kommer til at ligge tæt på eksisterende natur, så der bliver et samlet naturområde med både skov, krat og sø. Det skal understreges, at et minivådområde vil berige naturen med både flora og fauna som enhver anden sø.

Såfremt minivådområdet skal flyttes udenfor strandbeskyttelseslinjen, vil der blive et lille skævt areal på ca. 0,5 ha til overs, som skal dyrke.” (se fig. 3).

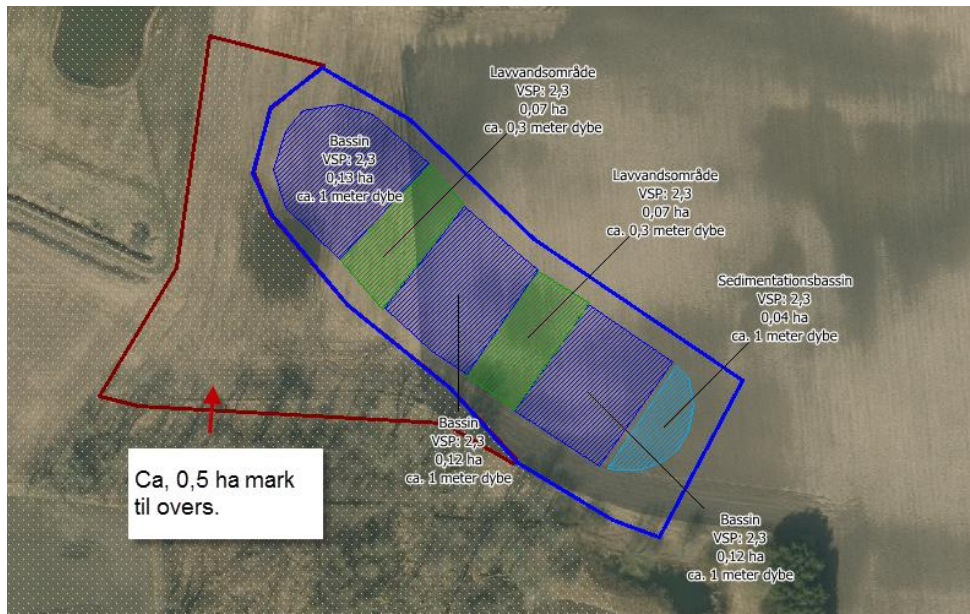

Fig. 3. Billede fra ansøgningsmaterialet. Viser det omtalte skæve areal, som vil opstå, hvis minivådområdet placeres uden for strandbeskyttelseslinjen.

Den 4. september 2019 varslede Kystdirektoratet afslag til det ansøgte. På denne baggrund modtog Kystdirektoratet yderligere bemærkninger til ansøgningsmaterialet den 13. september 2019. Det fremgår af bemærkningerne, at såfremt minivådområdet placeres delvist inden for strandbeskyttelseslinjen vil ansøger plante et 3-rækkede hegn af hjemmehørende træer og buske nord og øst for minivådområdet uden for strandbeskyttelseslinjen således, at minivådområdet vil falde i et med den eksisterende skov. Hegnet vil blive plantet 4-5 m fra minivådområdet, eftersom der ifølge ansøger skal være et frit bælte omkring minivådområdet (se fig. 4).

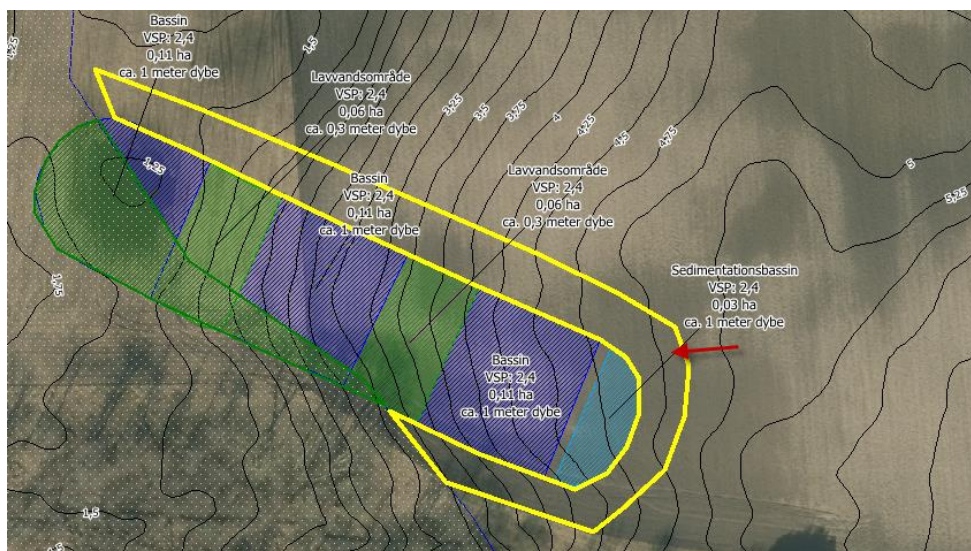

Fig. 4. Figur fra ansøgningsmaterialet. Den gule markering viser, hvor der eventuelt plantes et hegn.

I de yderligere bemærkninger fremhæves desuden af ansøgers repræsentant, at ” anlæg af minivådområde burde anses for landbrugsmæssig drift, da de anlægges for fremtidigt at sikre mulighed for optimal drift af jorden.”

Ejendommen er beliggende ca. 4,5 km fra Natura 2000-område nr. 110 Odense Fjord (habitatområde nr. 94, fuglebeskyttelsesområde nr. 75), ca. 9,5 km fra Natura 2000-område nr. 109 Havet mellem Romsø og Hindsholm samt Romsø (habitatområde nr. 93, fuglebeskyttelsesområde nr. 77) og ca. 5,5 km fra Natura 2000-område nr. 113 Urup Dam, Brabæk Mose, Birkende Mose og Illemose (habitatområde nr. 97), jf. bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområde samt beskyttelse af visse arter.

Lovgivning

Af naturbeskyttelseslovens § 15 fremgår, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende, og der må ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen.

Der kan gøres undtagelse fra bestemmelsen, jf. naturbeskyttelseslovens § 65b.

Strandbeskyttelseslinjen administreres meget restriktivt. Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, dispenseres der kun, når der foreligger en begrundelse herfor, og når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

Før der gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, skal der ifølge bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområde samt beskyttelse af visse arter, foretages en vurdering af, om det ansøgte i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt. I så fald skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan der ikke meddeles dispensation til det ansøgte.

Der kan endvidere ikke gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyre- og plantearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Begrundelse for afgørelsen

Det ansøgte ligger inden for strandbeskyttelseslinjen. Tilstandsændringen forudsætter derfor, at der meddeles dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 15a, stk. 1, gælder forbuddet mod tilstandsændringer inden for strandbeskyttelseslinjen ikke for landbrugsmæssig drift bortset fra tilplantning.

Kystdirektoratet finder ikke, at etablering af et minivådområde falder ind under den ovenstående undtagelsesbestemmelse uanset om minivådområdet etableres på et landbrugsareal.

Ansøgningen skal derfor behandles efter den restriktive dispensationsadgang i lovens § 65b, stk. 1, hvor en dispensation forudsætter, at der er tale om et særligt tilfælde.

Kystdirektoratet finder efter en samlet og konkret vurdering ikke, at der er tale om et særligt tilfælde, der kan begrunde, at der meddeles dispensation.

Ifølge den administrative praksis dispenseres der som hovedregel ikke fra strandbeskyttelseslinjen til anlæg af kunstige søer/vandhuller selv om de kan fremme det naturlige dyre- og planteliv, medmindre det har grundlag i en mere omfattende plan for naturforbedring til fremme af udryddelsestruede eller sjældne arter i det pågældende område.

Ifølge praksis kan der dog på baggrund af en konkret vurdering meddeles dispensation til etablering af mindre vandhuller/søer på arealer, hvor der tidligere naturligt har været søer/vandhuller, og hvor det vil have en klart naturforbedrende funktion.

Ifølge historisk kortmateriale har der ikke tidligere været vandhuller/søer på lokaliteten, og der er således ikke tale om et projekt, hvor genskabelse af naturlig hydrologi indgår. Det er endvidere Kystdirektoratets vurdering, at et konstrueret minivådområde ikke kan sidestilles med etablering af et kunstigt vandhul/sø med henblik på naturforbedring, idet minivådområdet er en renseforanstaltning for drænvand fra landbrugsarealer og derved mere har karakter af et teknisk anlæg.

På denne baggrund finder Kystdirektoratet ikke, at det ansøgte er omfattet af ovennævnte dispensationspraksis.

I vurderingen har Kystdirektoratet endvidere lagt vægt på, at minivådområdet i sin helhed kan etableres uden for strandbeskyttelseslinjen. Det forhold, at der ved etablering af minivådområdet uden for strandbeskyttelseslinjen opstår et mindre areal, der skal dyrkes, kan, efter Kystdirektoratets vurdering, ikke begrunde, at der er tale om et særligt tilfælde.

Kystdirektoratet finder derudover, at minivådområdet vil være et fremmedelement i landlandskabet. Det anførte om, at ansøger vil plante et 3-rækket hegn af træer og buske uden for strandbeskyttelseslinjen for at få området til at falde bedre i med naturen kan, efter Kystdirektoratets mening, ikke ændre på dette.

Kystdirektoratet finder ligeledes ikke, at det kan tillægges afgørende vægt, at der ved etableringen af minivådområdet inden for strandbeskyttelseslinjen skal foretages færre terrænændringer end ved etableringen uden for strandbeskyttelseslinjen.

Tillige har Kystdirektoratet i vurderingen lagt vægt på, at langt størstedelen af de udpegede potentielle områder til etablering af minivådområder er beliggende uden for strandbeskyttelseslinjen. Kystdirektoratet finder derfor ikke, at hensynet til reducere af kvælstofudledningen fra landbruget vejer tungere end hensynet til beskyttelsen af det strandbeskyttede areal.

I vurderingen har Kystdirektoratet yderligere lagt vægt på, at en dispensation vil kunne få en uønsket præcedensvirkning i andre lignende sager, dvs. at andre grundejere vil kunne få en forventning om at kunne opnå dispensation til lignende.

På ovenstående baggrund meddeler Kystdirektoratet afslag til det ansøgte.

Kystdirektoratet har ikke med denne afgørelse foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan påvirke Natura 2000-området væsentligt eller medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Klagevejledning

Kystdirektoratets afgørelse kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klagefristen udløber 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- adressaten for afgørelsen,
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- offentlige myndigheder,
- en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker

- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Der klages via Klageportalen, som der er et link til på forsiden af www.naevneneshus.dk. Klageportalen ligger på www.borger.dk og www.virk.dk. Man logger på via www.borger.dk eller www.virk.dk typisk med NEM-ID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage er indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden i Klageportalen. Det koster 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder og organisationer i gebyr at indgive en klage. Gebyret betales med betalingskort i Klageportalen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet skal som udgangspunkt afvise en klage, der kommer uden om Klageportalen, hvis der ikke er særlige grunde til det. Hvis man ønsker at blive fritaget for at bruge Klageportalen, skal man sende en begrundet anmodning til Kystdirektoratet. Kystdirektoratet videresender herefter anmodningen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Med venlig hilsen

Lea Bank Stigsen
+45 20 86 64 02
lbs@kyst.dk

Afgørelsen er sendt til:

- Kerteminde Kommune, kommune@kerteminde.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, dn@dn.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, Kerteminde, kerteminde@dn.dk
- Friluftsrådet centralt, fr@friluftsradet.dk
- Friluftsrådet, Kreds Fyn-nord, fynnord@friluftsradet.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, natur@dof.dk
- Dansk Ornitologisk Forening Kerteminde, kerteminde@dof.dk
- Dansk Botanisk Forening, Fynskredsen, fynskredsen@botaniskforening.dk
- Dansk Kano og Kajak Forbund, miljo@kano-kajak.dk
- Danmarks Jægerforbund, sager@jaegerne.dk